

بررسی جایگاه تاب آوری شهری در نظام جدید جهانی

محمدحسین صادقیان^۱، حسین امیرعضدی^۲، یاسین علمدار^۳، محمد جواد مرادی^۴

۱- دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه سلمان فارسی کازرون، Smhs.sadeghian@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه سلمان فارسی کازرون، hossein.kazeroon@gmail.com

۳- دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه سلمان فارسی کازرون، Yassin.alamdar1997@gmail.com

۴- دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی دانشگاه سلمان فارسی کازرون، javad.moradi0076@gmail.com

چکیده

امروزه با توجه به اینکه با مسائلی روبرو هستیم که اکولوژی و ساختار زمین را به خطر انداخته و این روند با توجه به افزایش جمعیت زمین و همین طور صنعتی تر شدن کشورها به خصوص کشورهای در حال توسعه ما را با مشکلات بیشتری در این حوزه روبرو می کند. و در پی آن باعث به وجود آمدن یک سری حساسیت ها و نیازهای اساسی در حوزه عوامل طبیعی می شود که شهرها ملزم به داشتن برنامه هایی در قالب تاب آوری می کند. حال علاوه بر اینکه وجود مسائلی همانند سیل ها، طوفان و زلزله که عوامل طبیعی هستند زندگی انسان ها را تهدید می کند. عوامل دیگری از قبیل آلودگی هوا، کاهش ذخیره آب، گرم تر شدن هوا و حتی جنگ ها نیز که مواردی هستند که انسان ها در بوجود آمدن آن بیشتر دخیل هستند نیز وجود دارند. در این مقاله به نشان دادن اهمیت این گونه برنامه ریزی ها می پردازیم و در انتها به این نتیجه خواهیم رسید که در برنامه ریزی های جهانی برای رسیدن به تاب آوری، این کشورها در حال توسعه هستند که بدلیل مناسب نبودن زیرساخت ها و اسکان های پرخطر، بیشتر در معرض خطر هستند و باید مورد توجه بیشتری قرار بگیرند. این مقاله از نوع مروری بوده و از منابع و اسناد کتابخانه ای استفاده شده است.

واژگان کلیدی: تاب آوری، شهرنشینی، مدیریت بحران، عوامل طبیعی